TREBALLAR

ENS COSTA LA VIDA

IAC CATAC



SOM TREBALLADORES PÚBLIQUES
SOM CLASSE TREBALLADORA

11·11 VAGA GENERAL

VAGA GENERAL 11 DE NOVEMBRE

HABITATGE SALARIS DIGNES I SERVEIS PÚBLICS DE QUALITAT

11 DE NOVEMBRE · VAGA GENERAL

Treballar a la Generalitat ja no garanteix poder viure dignament. Després d'anys de retallades, congelacions salarials, pèrdua de poder adquisitiu, sobrecàrrega de feina i encariment de l'habitatge, les treballadores i treballadors tenim cada vegada més dificultats per arribar a final de mes. Som qui fem funcionar els serveis públics, qui garantim els drets de la ciutadania i qui sostenim l'Administració cada dia. Però cada vegada tenim més dificultats per exercir els nostres propis drets.

La Generalitat ens deu salaris, ens deu drets i ens deu temps de vida. I el cost de l'habitatge s'emporta una part cada vegada més gran del que cobrem.

L'11 de novembre, ATUREM LA GENERALITAT!



TREBALLEM PER VIURE, NO PER SOBREVIURE!

Durant anys, la Generalitat ha mantingut polítiques salarials que han empobrit les seves plantilles. Les retallades, les congelacions retributives i els increments insuficients ens han fet perdre poder adquisitiu, mentre el cost de l'habitatge, els subministraments i la cistella de la compra no han deixat de créixer.

I ara, quan l'habitatge s'ha convertit en una despesa inassumible per a una part creixent de la classe treballadora, la Generalitat continua sense donar una resposta a l'altura de les necessitats de les seves plantilles. **El resultat és que cada vegada treballem més per poder viure menys.**

La Generalitat no pot continuar presumint d'ocupació pública de qualitat mentre una part del seu personal té dificultats per pagar un lloguer, emancipar-se o viure al municipi on treballa. L'enquesta impulsada per IAC-CATAC i el Sindicat de Llogateres, amb més de 900 respostes, posa xifres a aquesta realitat:

El 46,6% de les persones enquestades declaren cobrar menys de 1.500 euros nets mensuals.

El 90,5% manifesta molta o bastanta preocupació per l'habitatge.

Tenir un lloc de treball públic no garanteix poder pagar un lloguer, emancipar-se, mantenir una família o arribar a final de mes.

QUANT ET COSTA TENIR UN SOSTRE?

IAC-CATAC hem preparat una calculadora perquè puguis comprovar quin percentatge del teu salari destines a l'habitatge i quants diners et queden per viure després de pagar-lo.
Fes els números. La precarietat també es calcula!

CALCULADORA D'HABITATGE IAC-CATAC

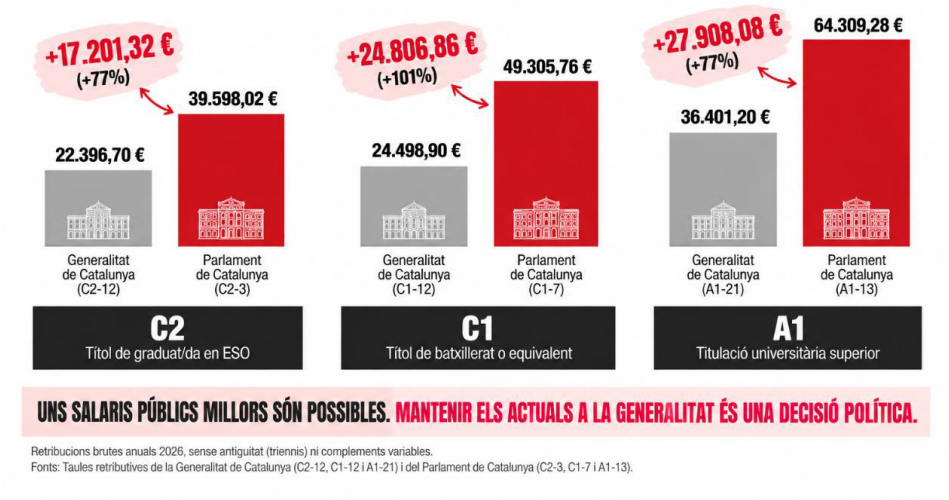
https://catac.cat/quant-et-costa-tenir-un-sostre-calculadora-dhabitatge/

ELS SALARIS BAIXOS SÓN UNA DECISIÓ POLÍTICA!

Només cal observar les diferències retributives entre administracions públiques catalanes. El personal del Parlament de Catalunya disposa d'un règim retributiu propi i ha patit moltes menys retallades salarials que el personal de la Generalitat. Aquesta diferència de tractament evidencia fins a quin punt poden existir desigualtats retributives dins del mateix sector públic. **Uns salaris públics millors són possibles i mantenir els actuals a la Generalitat és una decisió política.**

Les diferències poden superar els 17.000, 24.000 i 27.000 euros bruts anuals en els grups C2, C1 i A1, respectivament.

Exigim recuperar el poder adquisitiu perdut, una clàusula de revisió salarial vinculada a l'IPC, increments dels nivells mínims i retribucions dignes per a totes les categories professionals. Si els salaris no permeten accedir a un habitatge, el problema no és només el preu del lloguer: també són les polítiques salarials del Govern.



ENS HAN RETALLAT ELS SALARIS. ARA ENS RETALLEN LA VIDA!

La Generalitat acumula anys de deutes amb les seves treballadores i treballadors. Hem perdut poder adquisitiu, hem patit retallades de drets i hem assumit les conseqüències de la manca de personal, les vacants sense cobrir i les càrregues de treball creixents.
Mentrestant, el Govern continua ajornant reivindicacions que fa anys que reclamem.

VOLEM RECUPERAR EL QUE ENS HAN PRES!

Salaris dignes i recuperació del poder adquisitiu. Exigim una clàusula de revisió salarial vinculada a l'IPC, la recuperació de les pèrdues acumulades, l'increment dels nivells mínims i unes retribucions adequades a les funcions que desenvolupem.

35 hores reals, sense perdre drets. Fa anys que negociem una reducció de jornada que el Govern continua allargant. Reclamem 35 hores setmanals, 1.503 hores anuals, sense reducció salarial ni renúncia a cap dret assolit.

Més personal i menys sobrecàrrega. La manca d'efectius no es pot continuar resolent a costa de la salut i les condicions laborals de les plantilles. Cal cobrir vacants, reforçar els serveis i garantir unes càrregues de treball assumibles.

Conciliació i temps per viure. Volem disposar de temps per a les cures, la família, el descans i la vida personal. La conciliació ha de ser un dret real per a tot el personal, no un privilegi condicionat pel lloc de treball.

NO VOLEM DEDICAR TOTA LA VIDA A TREBALLAR PER PODER PAGAR UN HABITATGE!

De què serveix tenir estabilitat laboral si no podem emancipar-nos? De què serveix una feina pública si el salari no permet viure a prop del lloc de treball? De què serveix parlar de conciliació si hem de dedicar una part desproporcionada dels ingressos a mantenir un sostre?

Reclamem salaris per viure, temps per gaudir i drets per exercir.

LA GENERALITAT HA DE GARANTIR DRETS, NO FER NEGOCI AMB LES NECESSITATS!

L'emergència habitacional, la precarietat laboral i el deteriorament dels serveis públics no són problemes independents. Formen part d'un model que posa els interessos econòmics per davant de les necessitats de les persones.
La Generalitat té responsabilitats directes en les polítiques d'habitatge, en les condicions laborals del seu personal i en la gestió dels serveis públics.

No pot continuar eludint-les mentre les treballadores i treballadors assumim les conseqüències.

La Generalitat ha consolidat un model d'externalització de serveis públics que fragmenta plantilles, genera desigualtats laborals i permet que empreses privades obtinguin beneficis amb activitats essencials. El sistema de cures n'és un exemple. A Catalunya, només el 16,1% de les places residencials per a gent gran són de titularitat pública, mentre que el 63% corresponen a la iniciativa mercantil. La insuficiència de recursos per a la dependència trasllada les responsabilitats de les cures a les famílies, especialment a les dones, i agreuja les dificultats de conciliació. Quan els salaris són baixos, accedir a un habitatge, cuidar persones dependents o simplement viure dignament esdevé gairebé impossible.

Volem habitatge accessible, serveis públics de gestió directa, ampliació de les plantilles, residències públiques, la internalització dels serveis externalitzats, una xarxa de cures accessible i de qualitat i condicions laborals dignes per a les persones que els sostenen.

L'11 DE NOVEMBRE, ATUREM LA GENERALITAT!

Hem reclamat millores a les meses de negociació. Hem denunciat les retallades, la pèrdua de poder adquisitiu, les externalitzacions i la manca de personal. Hem defensat les 35 hores, la conciliació i la recuperació dels drets laborals. Però el Govern continua allargant negociacions mentre el cost de la vida no deixa d'augmentar.

La paciència s'ha acabat. No podem continuar esperant mentre els nostres salaris perden valor i l'habitatge s'emporta una part cada vegada més gran dels nostres ingressos.

ENS COSTA LA VIDA!

La IAC forma part de la **Plataforma per una feina i una casa dignes**, un espai de lluita compartida entre organitzacions sindicals i moviments per l'habitatge. Perquè la lluita pels salaris, pels drets laborals i per un habitatge digne és una mateixa lluita: **la defensa de les nostres condicions de vida.**

NI SALARIS PER TERRA NI HABITATGE PELS NÚVOLS!

Coneix la plataforma, consulta el manifest i participa-hi:

www.enscostalavida.org

Des de IAC-CATAC cridem el personal de la Generalitat a secundar la vaga general de l'11 de novembre. Perquè no volem haver de triar entre pagar un lloguer, cuidar les nostres famílies o arribar a final de mes. Perquè els serveis públics necessiten plantilles amb drets, salaris dignes i recursos suficients.

Perquè els salaris no poden continuar perdent valor mentre l'habitatge esdevé un luxe. Perquè els drets laborals no es negocien a canvi d'altres drets.

LA GENERALITAT NO FUNCIONA SENSE NOSALTRES.

FEM VALER LA NOSTRA FORÇA!

11 DE NOVEMBRE VAGA GENERAL!

PELS SALARIS PER L'HABITATGE PELS DRETS I PELS SERVEIS PÚBLICS!

ATUREM LA GENERALITAT!

ÍAC CATAC

